Doğan Kardeş

Sayı: 97 | 2 Eylül 1968, Pazartesi | Fiatı: 50 Kuruş

ATEŞTOP KUZEY SEFERİ

4 ATEŞTOP'U ELE GEÇİREN BEREZNİK' LİLER YENİ BİR ŞEY TASARLAMIŞLARDI

ATEŞTOP'A KENDİ ADAMLARIMIZI YERLEŞTİRİP UZAYKENT'E ZAHMETSİZCE GİRECEĞİZ!..

BİRŞEY YAPALIM, BU İŞE SEYİRCİ Mİ KALACAĞIZ, STİF!

NE YAPABİLİRİZ Kİ? BU SEFER FENA KAPANA SIKIŞTIK, VENÜS

YAPMA HALGOD!

HALGOD ATEŞ ETTİ..

PROFESÖR BİR OYUNA GELDİĞİNİ ANLAMIŞ, KENDİSİNİ ALDATANLARA SİLAH ÇEKMİŞTİ.

SONRA

AAAH!

YAZIK, ÖLDÜ!

USLU DURMAZSANIZ SİZİN DE SONUNUZ BUDUR!

HADİ YÜRÜYÜN BAKALIM!

ZİNDANA ATILDILAR, DEMİR KAPILAR KAPANDI...

NE DERSİN, MATP

HİÇBİR ŞEY DÜŞÜNEMİYORUM, STİF. EN ÇOK ATEŞTOP'UN YABANCILARIN ELİNE DÜŞMESİNE YANIYORUM

DIŞARDA KORKUNÇ FÜZELER ATEŞTOP'A YERLEŞTİRİLİYORDU...

(Devamı son sayfada)

Köylerde
boş zamanları
değerlendirme
atelyeleri
açıp köylülere
halı ve kilim
dokutan Banka:

YAPI ve KREDİ

BANKASI

(MORAN - 1712) — 102

❷ Doğan Kardeş

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
2 Eylül 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 659-97
Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul** ✶ **Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst.** ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon : **27 34 54 - 55 - 56** ✶ Muhasebe Tel.: **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ✶ Altı aylık: **12,5 TL.** ✶ Yurt dışı Yıllık: **38 TL.** ✶ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ✶ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ✶ **Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	**1500 TL.**
3/4 sayfa	**1100 TL.**
1/2 sayfa	**900 TL.**
1/3 sayfa	**600 TL.**
1/4 sayfa	**500 TL.**

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer: **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.** ✶ Basıldığı yer: **Milliyet Matbaası**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

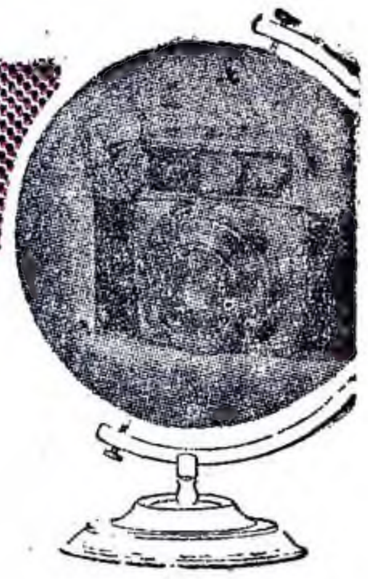

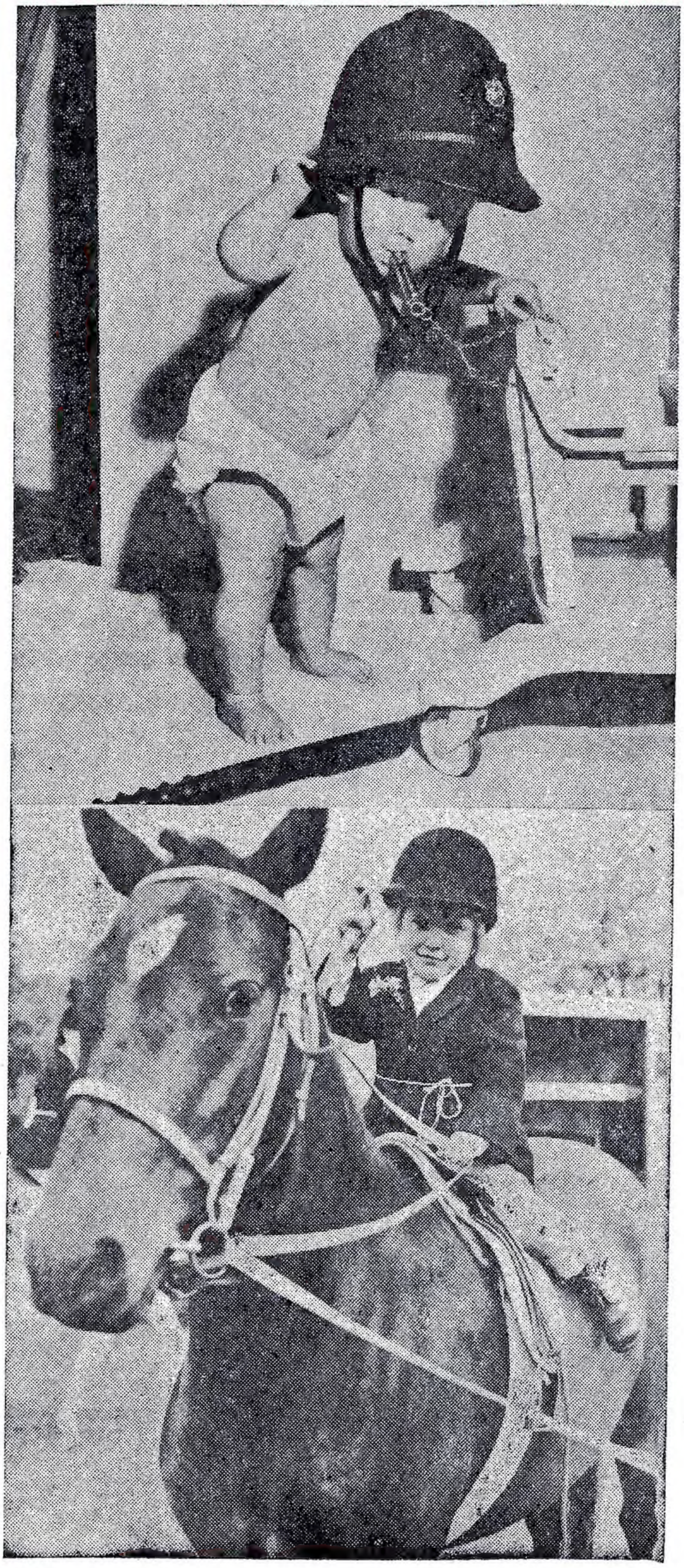

BABALARININ İŞLERİNE ÖZENENLER

Çocuklar, özellikle minik kardeşler babalarının işlerine özenirler. Babası lokomotif makinisti olan çocuk evde sabahtan akşama kadar «çuf... çuf...» diye lokomotif işletip durur. Bir itfaiyecinin evinde de çocukları, bütün gün hayallerinde yarattıkları yangınları söndürmek için koşusturup dururlar. Bunlara, «Büyüyünce ne olacaksın?» diye sorulduğunda çoğu babalarının mesleğini söyler.

İşte yandaki fotoğraflarda bunlardan ikisini görüyorsunuz. İngiltere'nin Essex eyaletinin İlford şehrinde yaşayan Dulie'lerin 1,5 yaşındaki kızları Gina babasının işten eve dönmesini dört gözle bekler. Çünkü en sevdiği oyun polis olup düdük öttürmektir. Babasının şapkasını başına geçirip, düdüğünü de ağzına aldı mı, evin içi bir süre düdük sesine boğulur.

İki yaşındaki Diana Catton'un babası da İngiltere'nin ünlü jokeylerindendir. Diana at binmeye daha 10 aylıkken başlamıştır. Cheshire hipodromunda onu at koştururken görenler hayret etmekten kendilerini alamazlar.

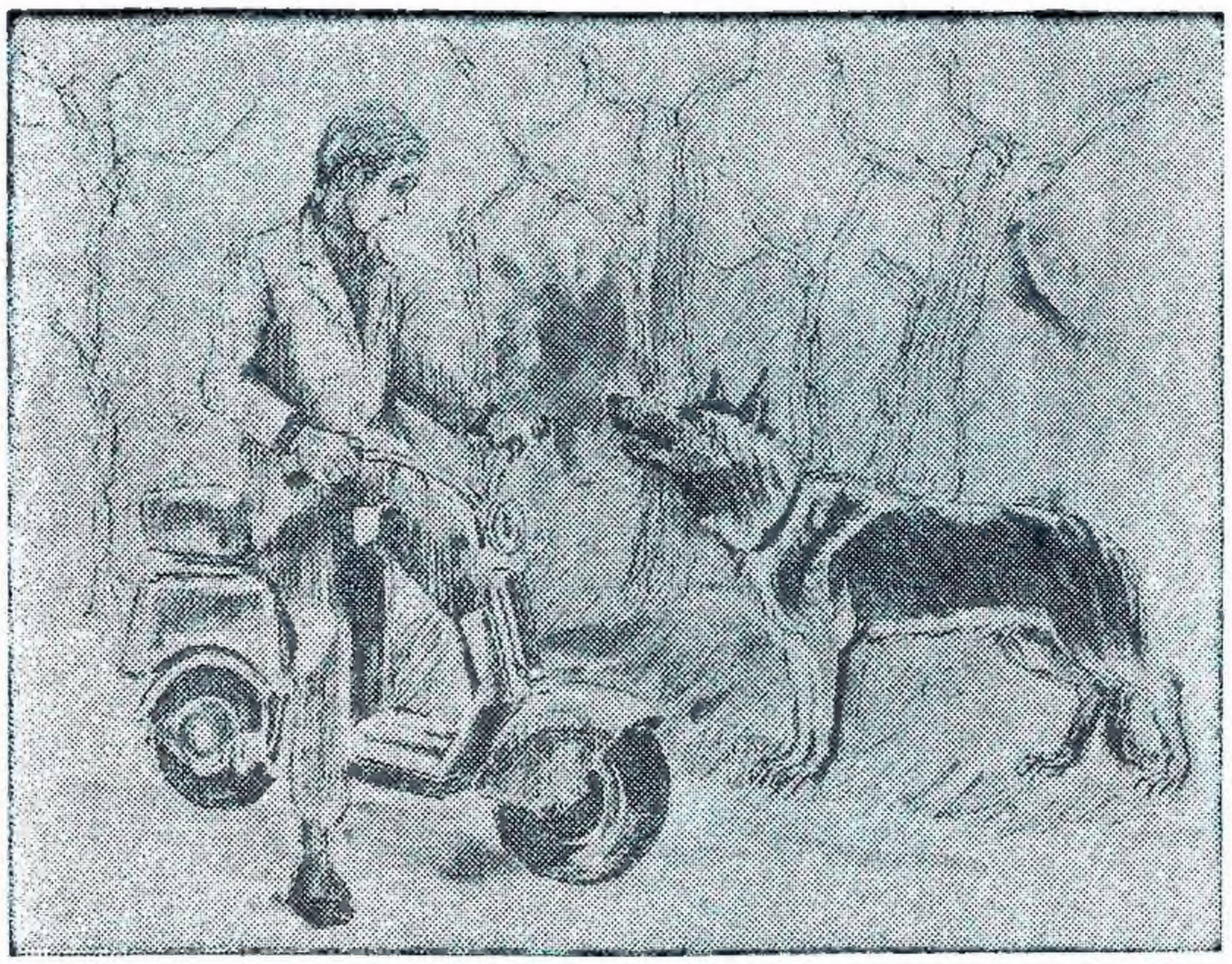

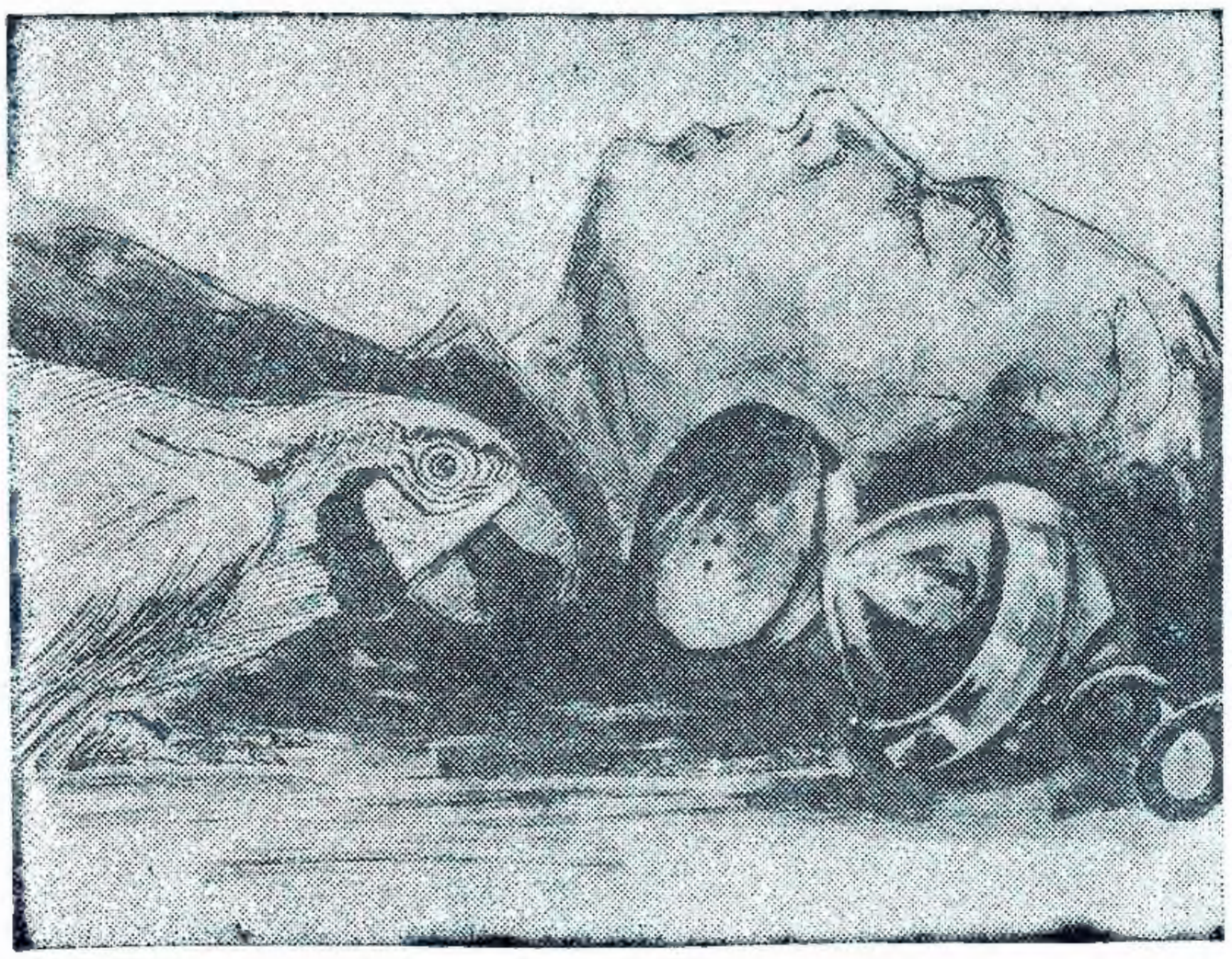

Hayvanlar da Konuşuyor!..

Bundan bir süre önce Brinza'ya gitmiştim. Oraya vardığımda iyice karanlık bastırmıştı. Bir vespa ile yaptığım uzun yolculuktan sonra misafir olacağım çiftliğin ışıkları göründü. Etraf oldukça ıssızdı. Birden bir sesin bana Brinza lehçesiyle hitap ettiğini duydum. Boğuk ama, anlaşılabilir şekilde konuşuyordu :

— «Nereye gidiyorsun?»

— «Brambilla'lara» diye düşünmeden cevap verdim.

— «Aşağıya!..»

Teşekkür ettim ama, hemen sonra içime bir şüphe düştü. Kimse yanıma yaklaşmamıştı. Öyleyse ben kimle konuşmuştum? Motoru mümkün olduğu kadar hızlandırarak, bir an önce Brambilla'lara ulaşmaya gayret ettim. Birkaç dakika sonra çiftlikteydim. Ev sahipleri halimdeki anormalliği farkettiler ve bana sebebini sordular. Ben olayı anlattıktan sonra onların gülmeye başladıklarını hayretle gördüm.

Köpekleri konuşunca, misafirler hep böyle korku içinde çiftliğe kendilerini zor atarlarmış. Söyledikleri beni bir kat daha şaşkınlığa düşürdü. Herhalde niyetleri beni alaya almaktı. Ama onlar söylediklerinde ısrar ediyorlardı. Köpekleri her zaman olmamakla beraber arada sırada konuşurmuş. Bu konuşma yalnız insan sesini taklit etme şeklinde değil de fikir açıklamak şeklinde imiş.

Onlarla münakaşa etmek faydasızdı... Çünkü söylediklerine inanmışlardı.

Dönüşümde, hemen Milano Üniversitesi'nde profesör olan arkadaşıma koştum. Bana aptal veya deli gözüyle bakacağından emindim. Ama düşündüğüm olmadı. Aksine, hem olayla ilgilendi hem de bazı kereler bu tip olaylara raslandığını söyledi. Konuşma, vantrilogların yaptığı gibi, yani göğüsü karından ayıran zarın titreşimiyle oluyormuş. Böylelikle elde edilen hava, dudakları oynatmaya lüzum kalmadan, boğazdaki ses tellerini titreştiriyormuş.

Bu ancak milyonda bir raslanabilen bir olaymış.

Benim gördüğüm kurt köpeğini Brambilla'lar çok küçükken almışlar. O zamandan sonra köpek kendi türünden hiç bir hayvan tanımamış. Kendinin de insan olduğunu sanır, insan gibi hareket etmeye ve konuşmaya çalışırmış.

Köpek, hayvanlar âleminde konuşmasını bilen tek hayvan

Köpek, hayvanlar âleminde konuşmasını bilen tek hayvan değildir. Ev sahibine «anne» diyebilen kediye raslanmıştır. Yunus balığı ise konuşabilen en zeki hayvan olarak kabul ediliyor...

değildir. Ev sahibine «anne» diyebilen bir kediye raslanmıştır. Yunus balığı ise konuşabilen en zeki hayvan olarak kabul ediliyor. Hattâ evcilleştirerek denizaltı araştırmalarında, batık gemi aramalarında, istridyecilikle bekçi olarak ondan yararlanmayı düşünüyorlar. Bilindiği gibi Yunus köpek balığını korkutan nadir balıklardan biridir. Köpekbalıkları tarafından parçalanmak üzere olan bir dalgıcın bir yunus tarafından kurtarıldığı söylenir.

Özel cihazlarla yunusun çıkardığı sesler dinlenmiş ve onun çoğunlukla «cling cling» dediği farkedilmiş. Yapılan araştırmalar, yunusun insan seslerini taklit ettiği, ama kelimeleri çok hızlı söylediği için bunların özel cihazlarda «cling cling» diye duyulduğu anlaşılmıştır. Bir yunus, kıyıda havlayan köpeği taklit ederken de «saat altı olmuş, çok geç kaldık» derken de hep aynı «cling» sesini çıkarmaktadır.

Bir sözü anlamadan söyleyenlere papağan gibi tekrarlıyor deriz. Bu aslında doğru bir söz değildir. Nedenini şu olaydan anlayabilirsiniz. Yıllar önce, New York'da yalnız başına yaşayan bir kadının evi yanmaya başlamış. Kadın, itfaiyeye haber vermek için telefonu açmış, numarayı çevirmiş, sonra dumandan bayılmış. İtfaiye geldiği vakit, o zamana kadar hiç konuşmamış olan papağanı hâlâ «İmdat, yangın var!» diye bağırırken bulmuşlar.

Bir de şu olay anlatılır. Evin beyi yolculuktan dönmüş, herkesi selâmlamış ama bu arada kafesinde pinekleyen papağanı unutmuş. Birden bir ses duyulmuş: «şekerim sen misin?. İyi, çok iyi.» Tabii, konuşanın papağan olduğunu anlamışsınızdır.

Yapılan araştırmalar sayesinde hayvanların kendi aralarında nasıl anlaştıkları bulunmuştur. Herhalde köpeğinizin ne söylediğini anlamak istersiniz. Öyleyse daha sonraki sayılarımızı bekleyin.

DÖRT KAPILI EVLER

Finlândiya'nın güney batısında Baltık denizindeki bazı adalar halk arasında 'çıplak adalar' adıyla tanınır, çünkü devamlı esen şiddetli rüzgârlar çıplak kayalardan başka bir şey bırakmamıştır. Yalnız çok az sayıda balıkçı yaşamaktadır. Bunların kulübelerinin dört yanında birer kapı vardır. Rüzgârın etkisi hangi yönde daha azsa o kapıdan girip çıkarlar.

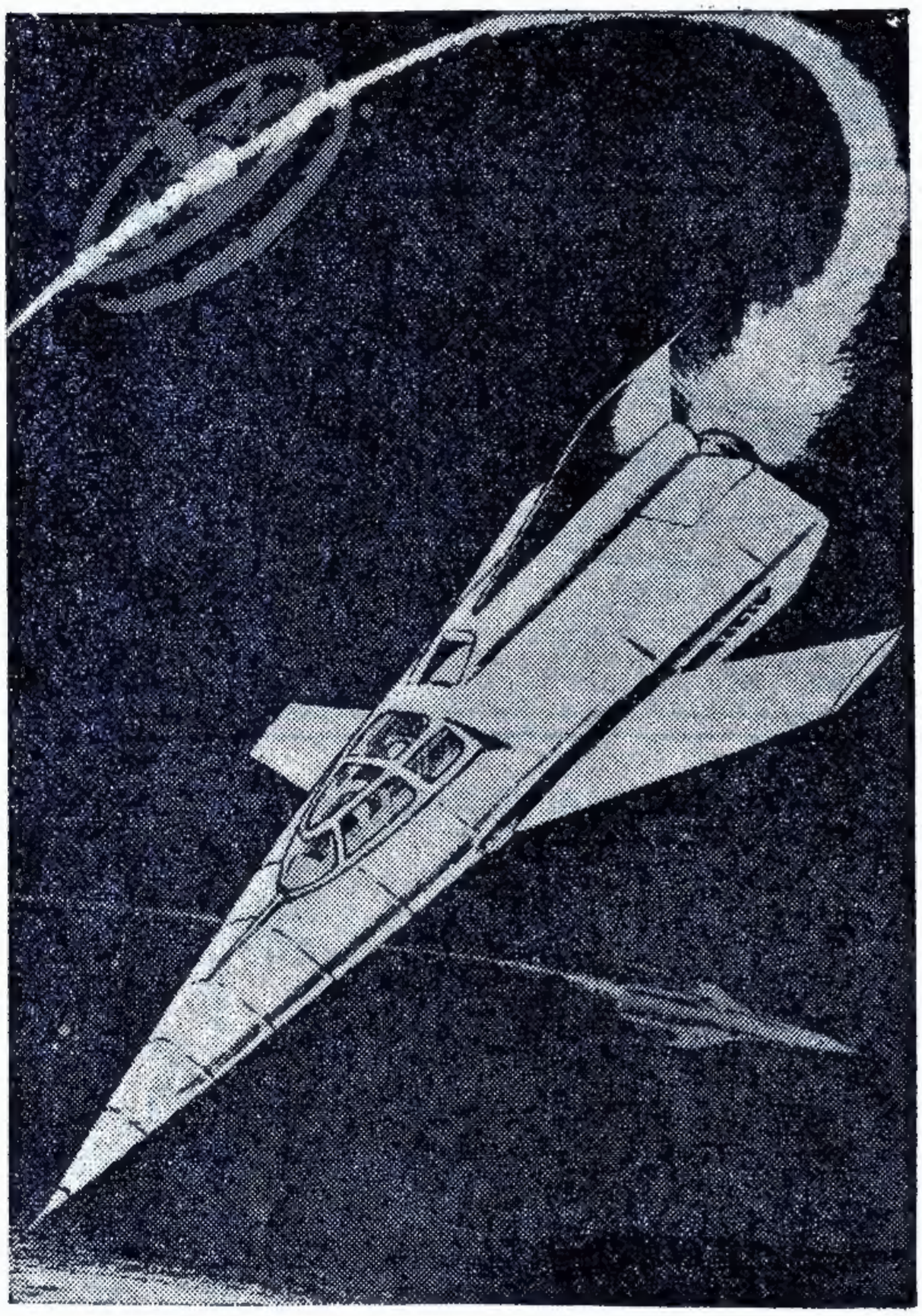

UZAYDA ŞEYTAN UÇURTMALARI

Birkaç yıla kadar uzayda hem bilimsel araştırmalar hem de askeri nedenlerle uzay istasyonları kurulacak. Burada, haftalarca belki de aylarca yaşayacak olan astronotların yeryüzüyle ilişkisi, buradaki resimlerde gördüğünüz tipte uçaklarla sağlanacak. İlk hızını bir füzeden alan bu uçak, sonra, kendi motorlarıyla uzayda 30 bin kilometre hızla hareket edecek.

Uçağın bölümleri şunlar:

1) Kanatlar, 2) Yüksek hız sağlayan füze motoru, 3) İnişte kullanılacak tepkili motor. 4) Fluorin ve hidrojen tankları, 4) Yakıt deposu, 6) Ön tekerlek, 7) Elektronik kontrol araçları.

Astronotlar için biri önde, diğeri arkada olmak üzere iki yer ayrılmıştır.

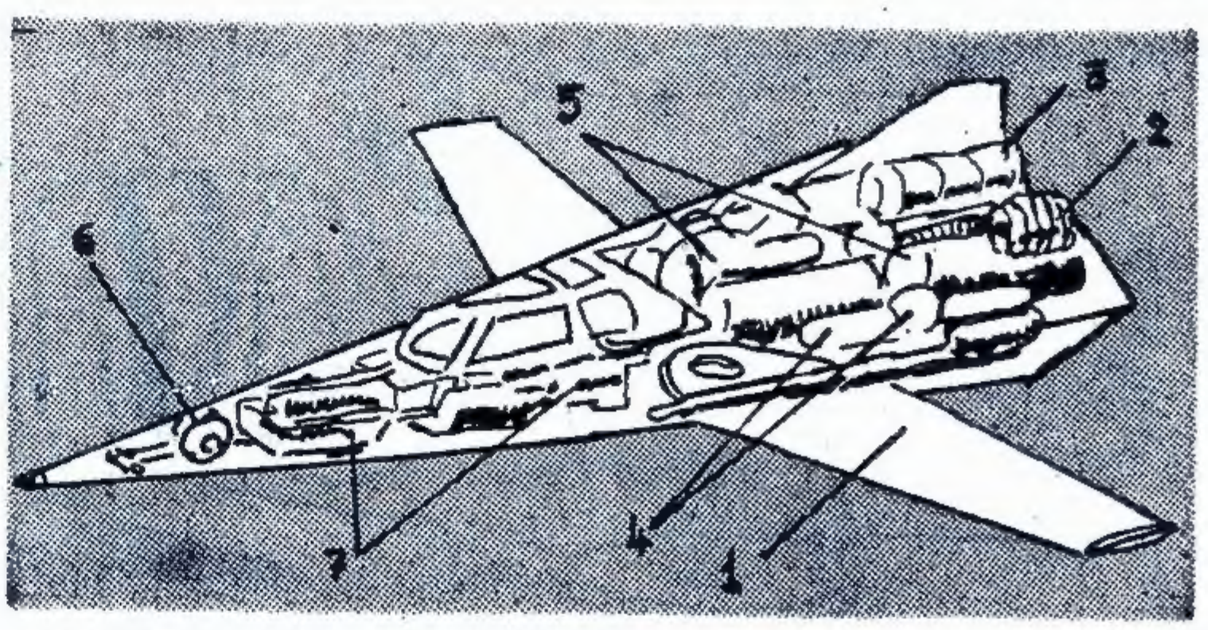

NASRETTİN

45

BİZİM HOCA, ESKİDEN AKILLI BİR ÇOCUKTU, OKŞARDI ONU GÖREN, SEVİMLİ YAVRUCUKTU..

ONU BABASI AMA, AZARLARDI DAİMA.. ÇIKIŞIRDI, PAYLARDI; ELDE SOPASI VARDI...

İZİN VAR MI ACABA BİR ŞEY SÖYLESEM, BABA?

SUUS.. ÇENENİ TUT BİRAZ, YEMEKTE KONUŞULMAZ..

AMA BABA, ÇOK MÜHİM BİR ŞEY SÖYLİYECEĞİM...

SUS DEDİM YA... KÜÇÜKLER, KONUŞMADAN YEMEK YER.

KALKTIK YEMEKTEN... KONUŞ.. ŞİMDİ SÖYLE NE OLMUŞ?

TABAĞINDA DEMİNCEK VARDI SÜMÜKLÜ BÖCEK LÂF DİNLEMEDEN TUTTUN SONRA GÜZELCE YUT-TUN.

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

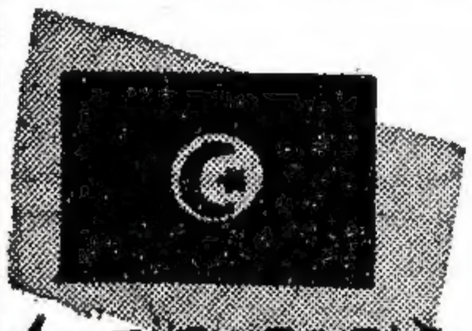

A- TÜRK BAYRAĞINA RENK VE ŞEKİL BAKIMINDAN BENZEYEN BU BAYRAK HANGİ DEVLETİNDİR ?

1- TUNUS
2- FAS
3- JAPON

-B-

RESMİNİ GÖRDÜĞÜNÜZ HAYVAN YAVRUSUNUN CİNSİ NEDİR?

1- BALIK
2- KURBAĞA
3- TİMSAH

CEVAPLAR
1, B 2, C 3,

C- RESİMDEKİ BAŞLIĞI ESKİDEN ŞÖVALYELER GİYERLERDİ. İSMİ NEDİR ?

1- FÖTR
2- KALPAK
3- MİFER

ATLI SPOR

MEXICO 68

Atlı yarışmalar (bunlara «konkur hipik» de denir) spor yapmak amacıyla binicilerin katıldıkları yarışmalardır. Konkur hipiklerde, yarışmanın yapılacağı alana 10-15 kadar çeşitli atlama engelleri konur. Biniciler sırayla yarışma alanına çıkarlar. Engelleri önceden belirlenen bir sıraya göre atlamaya başlarlar. Binici bu engelleri belirli bir süre içinde atlamaya mecburdur. Atına engelleri atlatamayan, engel deviren ve belli bir süre içinde yarışmayı bitiremiyen binici fena puvan alır. Bütün biniciler teker teker yarışmayı bitirdikten sonra en az fena puvan alan ve parkuru en kısa zamanda bitiren binici birinci olur. Konkur hipiklerde binici iki veya daha fazla atla yarışmaya katılabilir.

Ülkemizde atlı sporun gelişmesinde büyük yararı dokunan Süvari Okulu Mahmut Şevket Paşa tarafından İstanbul'da Bakırköy'de 1911 yılında kurulmuştu. Çeşitli nedenlerle yer değiştiren okul, ordumuzdan atlı süvari sınıfının kaldırılmasiyle bugün Ayazağa'daki binasında «Binicilik Okulu» olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Binicilerimiz ilk defa 1931'de Sofya'da yapılan Balkan Olimpiyatlarıyla uluslararası yarışmalara katıldılar. 1935'te Nice, Aachen, Viyana ve Peşte'de yapılan yarışmalarda binicilerimiz büyük başarılar sağladılar. Binicilik ekibimiz 1936 Berlin Olimpiyatları'na katılarak, kendisini dünyaya kabul ettirdi.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra 1948 Londra Olimpiyatları'nda üstün bir başarı sağlayamıyan binicilerimiz daha sonraki yıllarda uluslararası yarışmalarda gene iyi dereceler aldılar.

Atlı sporlar 1912 yılında Olimpiyat programına alındı. Önceleri konkur hipikler, kırda ve engelli olmak üzere iki kategori üzerinden yapılıyordu. 1924 Olimpiyatlarında at terbiyesi de programa kondu.

1960 Tokyo Olimpiyatları'nda Konkur hipik yarışmalarında birincilik alanlar şunlardı:

3 gün süreli yarışmalar: Lawrence Morgan, Avustralya. Takım tasnifinde Avustralya.

Engelli yarışmalar: Raimondo d'İnzeo, İtalya. Takım tasnifinde Batı Almanya.

At terbiyesi: Sergei Filatov, S.S.C.B.

ARTIK DEDESİ YAPIYORMUŞ !..

Sınıfta öğretmen bir gün önce verdiği ödevleri topluyordu. Ali'nin ödev kâğıdını alırken sordu:

— «Ali, babana artık senin ödevlerini yapmamasını söyledin değil mi?»

— «Evet öğretmenim.»

— Aferin, demek bu ödevi sen yaptın?»

— «Hayır öğretmenim, dedem yaptı!»

ARİTMETİK DERSİNDE

Aritmetik dersinde öğretmen bir problem sordu:

— «Altı çocuklu bir aile dokuz elmayı aralarında eşit olarak nasıl pay ederler?»

Ahmet hemen atılarak cevapladı:

— «Marmelat yaparlar, öğretmenim!..»

7 YANLIŞ

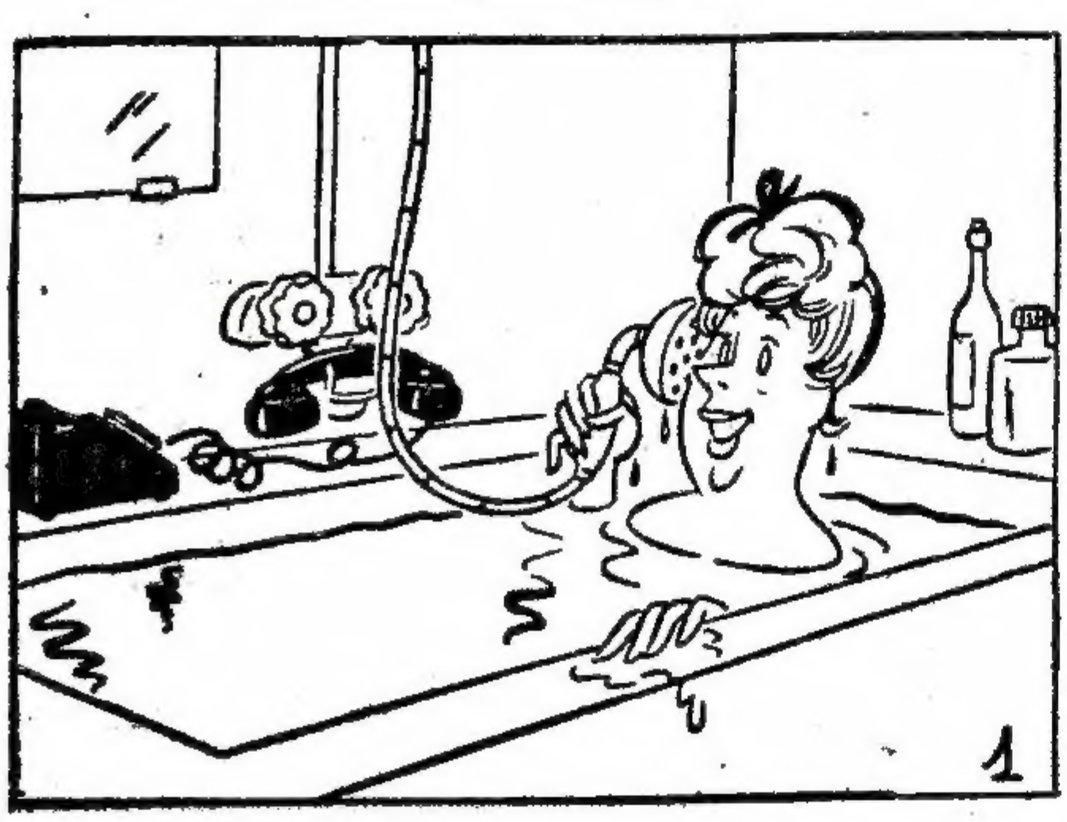

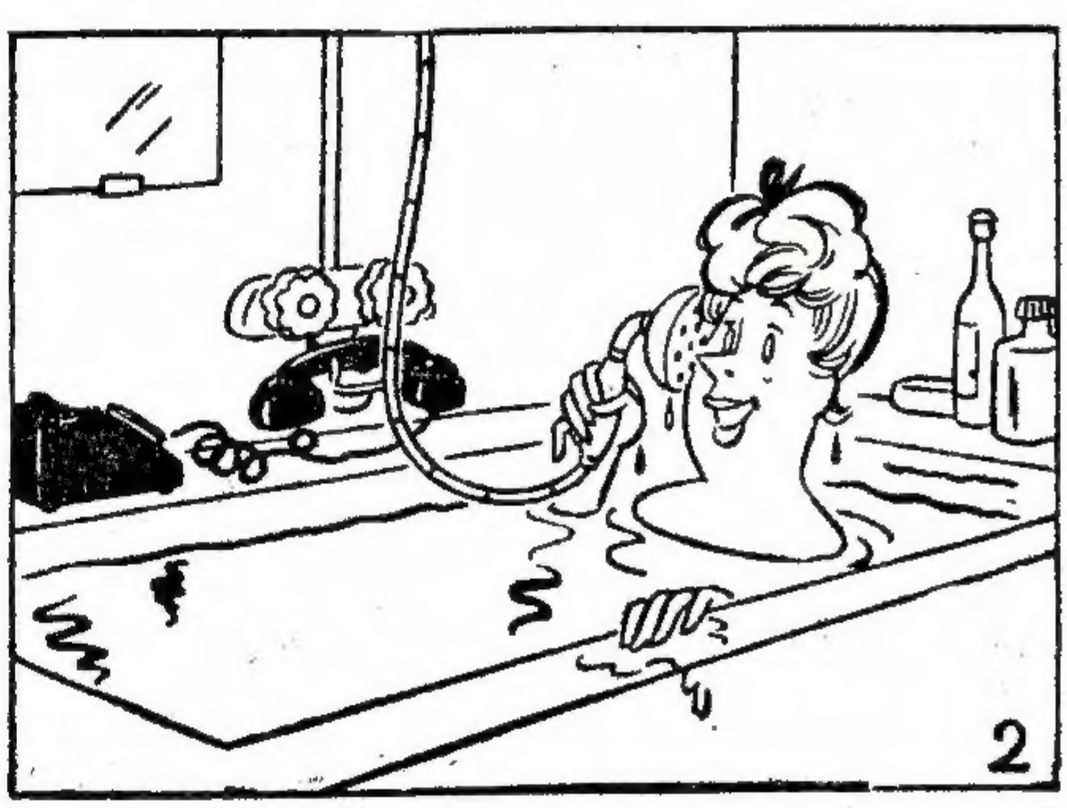

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Aynayı tutan çıkıntının yeri değişik. 2) Telefon telinin kıvrımları değişik. 3) Kadının kolu vücuduna daha yakın. 4) Kadının sol elinin işaret parmağı örtüklere daha bitişik. 5) Çeneinin altındaki çizgi yok olmuş. 6) Şişenin yanında bir kutu var. 7) Büyük şişenin mantarı farklı.

Doğan Kardeş

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

HEY! ONLAR BENİM RESİM TAKIMLARIM!..

ÜZÜLME KAPTAN AK- ŞAMA GETİRİRİM. BÜ- YÜK BİR ESER YARAT- MAYI DÜŞÜNÜYORUM...

5-5

BUGÜN İLHAM PERİSİ KAFAMIN İÇİNDE DOLAŞIYOR!..

ŞÖYLE NİŞPETLE- Rİ ÖLÇÜP...

EVET AMA NE YAPSAM? KARAR VE- REMİYORUM Kİ!..

EN İYİSİ YATIP BİRAZ DÜŞÜNEYİM!

TAMAM BULDUM!

NE, SEN DE- Lİ MİSİN? BOM- BOŞ TUALE 500 LİRA İSTENİR Mİ?

BOMBOŞ MU? HIÇ TE DEĞİL... BU, DÜŞÜNCENİN TABLOSU. BEN KAFAMIN İÇİNİ RES- METTİM ORAYA.

SATILIK 500 Lira

ALELÂDE RESİMLE- Rİ HERKES YAPAR. MARİFET DÜŞÜNCE GİBİ GÖRÜNMEYEN ŞEYLERİ RESMEDE- BİLMEKTE...

TAMAM BAY HİPİ... RES- MİNİZİ SATIN ALDIM. İŞTE ÇEKİNİZ!..

IYI AMA BU ÇEK BOMBOŞ

YAZILI ÇEKLE HER- KES BANKADAN PA- RA ÇEKEBİLİR. MARİFET BUNLA ÇEKMEKTE.

Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

KARINCALAR

SAKIN BU KARINCALARIN ÜZERİNE BASMA, ALİ!
NİYE?

HA HA! KIZARLARSA LUNAPARK'TAKİ ATLIKARINCALARA BİNDİRMEZLER DE ON DAN
?

ÇAKTIN MI? BUNLAR KARINC.. ONLAR ATLI KA.. NCA... BUNA ŞAKA DERLER.

PEKİ ÖYLEYSE BİR ŞAKA DA SEN YAP BAKALIM!
HIII... ŞEYYY..

BULDUM! SAKIN BU KARINCALARIN ÜSTÜNE BASMA, CAN!
BUNU DEMİN BEN SÖYLEMİŞTİM!

YOO... BU BAŞKA!

HA HA HA! ŞAKA YAPTIM, ŞAKA!.. HA HA!
ŞAKA YAPTIN HA?

ŞİMDİ ŞAKA NEYMİŞ, ANLAYABİLDİN Mİ?
GALİBA ANLADIM!

ANNECİĞİM, SANA BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ?

LUNAPARKIN SAHİBİ BU KARINCALAR MI, YANİ?

YOK CANIM! ŞAKA DEDİM YA! HANİ BÜYÜKLER BAZEN GÜLÜYORLAR YA, İŞTE ONDAN!..

HAA, BİLİYORUM!

BİLİYOR MUSUN?

TABİİ YA!

PEKİ NİYE BASMAYACAKMIŞIM KARINCALARA?

Hİ Hİ! ÜSTÜNE BASARSAN ÖLÜRLER DE ONDAN!

GİT BEE! TABİİ ÖLÜRLER!.. BÖYLE ŞAKA OLMAZ!

ŞURAYA BAK! KARINCALAR BACAĞINA TIRMANIYORLAR!

ANNEE!

SÖYLE CANIM.

KARINCALAR BACAĞINA TIRMANIYORLAR!

NEE!

Hiii!

HANİ? NEREDE?

ŞAKA YAPTIM. ANNECİĞİM! CAN ÖĞRETTİ!

ŞİMDİ ANNESİ CAN'A ÖĞRETİR, ŞAKA NASIL YAPILIRMIŞ!

SON

© Published — HALL SYNDICATE

KARINCALAR

SAKIN BU KARINCALARIN ÜZERİNE BASMA, ALİ!

NİYE?

HA HA! KIZARLARSA LUNAPARK'TAKİ ATLIKARINCALARA BİNDİRMEZLER DE ONDAN

?

ÇAKTIN MI? BUNLAR KARINCA. ONLAR ATLI KA. NCA... BUNA ŞAKA DERLER.

LUNAPARKIN SAHİBİ BU KARINCALAR MI, YANİ?

YOK CANIM! ŞAKA DEDİM YA! HANİ BÜYÜKLER BAZEN GÜLÜYORLAR YA, İŞTE ONDAN!..

HAA, BİLİYORUM!

BİLİYOR MUSUN?

TABİİ YA!

PEKİ, ÖYLEYSE BİR ŞAKA DA SEN YAP BAKALIM!

HIII... ŞEYYY..

BULDUM! SAKIN BU KARINCALARIN ÜSTÜNE BASMA, CAN!

BUNU DEMİN BEN SÖYLEMİŞTİM!

YOO... BU BAŞKA!

PEKİ NİYE BASMAYACAKMIŞIM KARINCALARA?

Hİ Hİ! ÜSTÜNE BASARSAN ÖLÜRLER DE ONDAN!

GİT BEE! TABİİ ÖLÜRLER!.. BÖYLE ŞAKA OLMAZ!

ŞURAYA BAK! KARINCALAR BACAĞINA TIRMANIYORLAR!

ANNEE!

HA HA HA! ŞAKA YAPTIM, ŞAKA!.. HA HA!

ŞAKA YAPTIN HA?

ŞİMDİ ŞAKA NEYMİŞ, ANLAYABİLDİN Mİ?

GALİBA ANLADIM!

ANNECİĞİM, SANA BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ?

SÖYLE CANIM.

KARINCALAR BACAĞINA TIRMANIYORLAR!

NEE!

Hiii!

HANİ? NEREDE?

ŞAKA YAPTIM. ANNECİĞİM! CAN ÖĞRETTİ!

ŞİMDİ ANNESİ CAN'A ÖĞRETİR, ŞAKA NASIL YAPILIRMIŞ!

SON

© Published — HALL SYNDICATE

Ataryemezliler, karşıdan gelen Ahmet'i görünce başlarını o yana çevirdiler. Yalnız Kenan elinde bir çubukla yerlere birşeyler çiziyordu...

gördü?... Yakından bile görmedik futbol ayakkabısını... Hangimizin cebine on lira girdi?.. İki buçuk liradan çok kimin parası oldu içimizde?.. Çıkın ceplerinizdeki paraları on lirayı denkleştirebilecek miyiz bakalım... Yalan mı? Yalan deyin haydi...»

Kaya:

— «Doğru» dedi. «Ama böyle diye gene bırakması mı lâzımdı Ahmet'in bizi?.. Ayakkabı, para bulunur ama arkadaş bulunmaz.»

Kenan sordu:

— «Ne olmuş ki arkadaşlarına?»

— «Ben kendi hesabıma artık yüzüne bakmam Ahmet'in..»

Sesler duyuldu:

— «Ben de bakmam...»

— «Ben de...»

— «Bir daha Ahmet'le konuşursam...»

Kenan dikildi;

— 4 —

TRANSFER AHMET

Yazan: FİKRET ARIT

Erenköy'deki yıkık bir bahçe duvarının taşları üstüne oturmuş olan Ataryemez'liler, yeni kaptanları Kaya'yı dinliyorlardı. Kaya çok hırslıydı. Âdeta bağırır gibi:

— «On lira için yapılır mı bu?» dedi. «Siz söyleyin, yapılır mı?»

Kenan, çiğnediği otu ağzından çekti:

— «Yalnız on lira değil ki. Ayakkabı verdiler, forma verdiler.»

Kaya omuzlarını sılkti:

— «Ne verirlerse versinler. Kaç yıllık arkadaşız biz... Hepimiz burada doğmuşuz, burada büyümüşüz... Gözlerimizi açtık birbirimizi gördük. Sattı bizi Ahmet, sattı...»

Çocukların bazıları onayladılar:

— «Sattı... On liraya sattı.»

— «Bir çift ayakkabıya sattı.»

Kenan terslendi:

— «Haydi ordan siz de... Hanginiz transfer olmazdınız, size de verselerdi bunları?.. Haaa, hangimiz transfer olmazdık?»

Çocuklar hep bir ağızdan konuştular:

— «Ben olmazdım...»

— «Satmazdım arkadaşlarımı...»

— «Ayakkabıyı da, parayı da çalardım onların suratına.»

Kenan son sözü söyleyene ters ters baktı:

— «Zor çalardın... Hepiniz yalan söylüyorsunuz... Sizi transfer etmediler diye atıyorsunuz... Kabadayı kesildiniz...»

Kaya:

— «Bu da Ahmet'in avukatı kesildi» dedi. «İnsan sorar bir defa... Arkadaşlar der, ne yapayım der, transfer olayım mı der...»

— «Sormuş ne olacak?.. Ol mu dıyecektiniz?»

— «Demezdik belki ama gönlümüzü alırdı hiç olmazsa... Unuttu gitti bizi... Transfer lâfı olduktan sonra yüzümüze bile bakmadı... Üstelik kaptandı da Ahmet. Böyle mi olur kaptan?.. Gemi batarken bile en son kaptan çıkarmış... Bütün tayfalardan sonra...»

Sol bek oynayan tıkız, yuvarlak yüzlü bir çocuk:

— «Bizim kaptan önce kendisi çıktı» dedi.

Zayıf bir çocuk:

— «Çıksın» dedi. «Kaptan çıktı diye battı mı gemi? Öldük mü biz?»

Kaya:

— «Neden batsın?» dedi. «Neden ölelim?.. Papatyaspor değiliz bız... Hepimiz futbol oynuyoruz. Onlarda bir Ahmet olacak futbol oynayan. Tek başına ne yapar Ahmet? Güreş değil ki bu... Eskisi kadar çok gol atamayız ama gene de yeneriz onları...»

Sesler yükseldi:

— «Bal gibi yeneriz...»

— Tek başına ne yapar Ahmet?»

— «İki kişi tuttu mu, kımıldayamaz bile.»

Sol bek alaycı alaycı Kenen'a baktı:

— «Ama Kenan kalleşlik eder de alıalıverirse Ahmet'in şutlarını kaleye, karışmam.»

Kenan, oturduğu taştan hırsla kalktı:

— «Kalleş sensin... Neden alıalıvereyim şutları?»

— «Ahmet'i tutarsın sen...»

— «Tutarım tabii... İyi çocuk, sessiz çocuktur Ahmet... Bunca zaman kaptanlığımızı yaptı, kimsenin gönlünü kırdı mı?.. Kımseye kötü söyledi mi?.. Hem o başka, maç başka... Çamur atmasan etrafa.»

Kaya araya girdi:

— «Otur be Kenan... Üzüntüsünden söylüyor Ali de... Ahmet yalnız senin değil, hepimizin arkadaşı... Biz onun yaptığına kızıyoruz.»

— «Ben kızmıyorum... Kızmıyorum diye adamı mı oldum Ahmet'in? Her zaman söylerim: Hangimizi transfer etmek isteselerdi oynaya oynaya olurduk... Hangimizin ayakları futbol ayakkabısı

Ahmet top meşinini havaya kaldırarak «Bu meşini aldım eskici Rasim Usta'dan... Hani almak istediydik de on liradan aşağı inmemişti... On lirayı buna verdim... Artık yamasız bir topla oynarsınız diye düşündüm...»

— «Ben konuşurum.»

Kaya sordu:

— «Başka var mı Ahmet'le konuşmak isteyen?»

Kımseden ses çıkmadı. O zaman Kaya iyice dıkildi:

— «Madem ki ben kaptanım, senin Ahmet'le konuştuğunu görürsem atarım takımdan.»

Sesler yükseldi:

— «Seninle de konuşmayız.»

— «Senin de yüzüne bakmayız.»

— «Sen de transfer ol.»

— «Ederlerse eğer..»

Kaya ters ters Kenan'a baktı:

— «Konuşacak mısın?»

Kenan alt dudağını dişledi. Cevap vermedi. Başını önüne eğdi. Kısa bir sessizlik oldu. Birden fısıltılı bir sesle Ali:

— «Geliyor» dedi.

Kaya sordu:

— «Kim geliyor?»

Ali gülümsedi:

— «Transfer Ahmet.»

Yola baktılar. Ahmet, ayaklarında futbol ayakkabıları, bır elinde kendi lâstik pabuçları ile bir top meşini, öbür elinde de forması, donu ve çorapları, kollarını sallaya sallaya geliyordu. Sanki gözleri hep ayakkabılarındaymış gibi yüzü önüne eğikti.

Kaya, Kenan'a:

— «Seninkine bak» dedi. «Amma da afili yürüyor ha...

Boyu da uzamış mı ne?»

Ali:

— «Kramponlar öyle yaparmış» dedi. «Farkedermiş adamın boyu futbol ayakkabılarıyla...»

Kaya'nın gözleri ışıldadı:

— «Haydi Ahmet'i karşılayalım arkadaşlar...»

Çocuklar birşey anlamadan ona baktılar. Kaya devam etti:

— «Ya ya ya, şa şa şa.... Transfer Ahmet çok yaşa, diye bağıralım...»

Sesler duyuldu:

— «Bağıralım...»

— «Anlasın ne olduğunu...»

Kaya komut verdi:

— «Haydi arkadaşlar...»

Çocuklar oturdukları taşlardan kalkmışlardı. Bağırmaya başladılar:

«Ya ya ya, şa şa şa
Transfer Ahmet çok yaşa..»

Yalnız Kenan bu bağırışmalara katılmamıştı. Yere çömelmiş, küçük bir dalla toprağa şekiller çiziyordu.

Ahmet, çocukların yanına gelince durdu. Bakışlarını onların yüzlerinde dolaştırdı. Titrek bir sesle:

— «Bana mı?» diye sordu. «Bana mı bu bağırışma?»

Topluluktan önce ses çıkmadı. Sonra Kaya:

— «Sana» dedi. «Başka kime olacak?» Transfer olmuşdun mu sen?»

— «Olduksa?»

— «İnsan takımını düşünmez mi hiç?»

— «Düşünmedim mi?»

Kaya üsteledi:

— «Bir çift futbol ayakkabısına sattın bizi.»

Sesler yükseldi:

— «On liraya sattın bizi.»

Kaya:

— «Karar verdik» dedi. «Seninle konuşmayacağız. Bu son konuşmamız. Gelme yanımıza bir daha. Hem söyle bakalım nasıl düşündün bizi.»

Ahmet kesik kesik cevap verdi:

— «Ben... o... on lirayı... sizi düşünerek... aldım.»

— «Bak hele... Neyimizi düşündün bizim?»

Kenan, yüzünü kaldırıp Ahmet'e baktı. Ahmet lâstik ayakkabılarını koltuğuna sıkıştırdı. Top meşinini kaldırdı:

— «Bu meşini aldım Eskici Rasım Usta'dan... Hanı almak istediydık de on liradan aşağı inmemişti... On lirayı buna verdim... Artık yamasız bir topla oynarsınız diye düşündüm.»

Meşini yere bıraktı:

— «Gene konuşmayın benimle ama bu meşin sizin.»

Kaya:

— «Al onu» dedi. «Sadaka istemiyoruz biz.»

(Devamı var)

İBRAHİM AYASLI
Tavşanlı 3 Eylül 1957

YÜKSEL AMUCA
Divrik 6 Eylül 1956

bu hafta doğan KARDEŞLER

GEORGES - LOUIS de BUFFON (Montbard — 7 Eylül 1707)

Ünlü bir Fransız bilgini ve yazarıdır. «Tabiat Tarihi» adlı 12 ciltlik büyük eserinde edebiyat ile bilimi bağdaştırmıştır. Fransız Akademisi üyelerinden olup 1788'de ölmüştür.

GUNGOR GUNAYDIN
İzmit 5 Eylül 1959

ERCAN OZKAM
Ankara 2 Eylül 1955

SADETTIN EYUBOĞLU
Çanakkale 3 Eylül 1959

HULYA BAYOĞLU
İzmit 8 Eylül 1958

UĞUR KOŞER
Samsun 5 Eylül 1960

TURGAY ÖZYURT
Van 5 Eylül 1957

SEMRA EYÜPLÜ
İstanbul 4 Eylül 1958

AYGUL KAYABAŞI
İstanbul 4 Eylül 1958

CEM MANSUR
İstanbul 4 Eylül 1957

MUSTAFA GÜNEY
Rize 7 Eylül 1956

ŞULE DURUARI
Sivas 2 Eylül 1958

SEFER AYDIN
Aydın 2 Eylül 1958

YAVUZ ÖZARPAT
Erzurum 8 Eylül 1951

AYDIN EROL
İzmir 6 Eylül 1957

ONUR KIRALİ
Sarıkamış 8 Eylül 1960

İSMAİL İNEL
İstanbul 5 Eylül 1958

Tarzan

12

TARZAN, VAHŞİ ORMANLARDA DOLAŞIRKEN BİR FİLİ İYİ EDER. O SIRADA, AÇ BİR PARSIN HÜCUMUNA UĞRAR. PARS ONU PENÇELERİNİN ALTINDA PARÇALAYACAKKEN DURUMU GÖREN FİL TARZAN'IN İMDADINA KOŞAR

PARS, FİLİN ÜSTÜNE DOĞRU GELDİĞİNİ GÖRÜNCE TARZAN'I BIRAKMIŞTI...

FİL ONU HORTUMU İLE HAVAYA KALDIRDI VE BÜTÜN GÜCÜ İLE YERE SAVURDU..

ÖN AYAĞINI KALDIRIP PARSIN BAŞINA BASARAK VAHŞİ HAYVANI EZDİ...

BÖYLECE, FİL, KENDİSİNE İYİLİK YAPAN TARZAN'A KARŞI BORCUNU ÖDEMİŞ OLUYORDU...

JOHN CLARDY

İŞTE, BÖYLECE ÖDEŞMİŞ OLDUK DOSTUM!..

HADİ, ŞİMDİ HOŞÇA KAL... HEY N'APIYORSUN?

10-2-1856

BENİ NİYE SIRTINA BİNDİRDİN?

Tm Reg U.S. Pat Off.—All rights reserved
©1966 by United Feature Syndicate Inc.

© Doğan - Kardeş

BENİ BİR YERE GÖ-
TÜRMEK İSTİYOR...
ACABA NERE-
YE?

NİYE DURDU?
BİR ŞEY
Mİ VAR?!

NE VAR, KOCA AHBAP?
BU MAĞARADA BENİM GÖR-
MEMİ İSTEDİĞİN
BİR ŞEY
Mİ VAR?

ARRR...

ANLAŞILDI. BANA "İN DE MA-
ĞARAYA BAK" DEMEK İSTİ-
YORSUN.

YARASALARDAN BAŞ-
KA BİR ŞEY YOK!..
BİRAZ DAHA İÇERİ-
LERE BAKAYIM.

BURADA
BİR ŞEYLER
VAR!..

O NE?!
İNSAN KE-
MİKLERİ!..

10-9-1857

HEM DE KÜ-
ÇÜK ÇOCUKLARIN
İSKELETİ BUN-
LAR.

EĞER BURADA BEK-
LERSEM, CANAVARIN
YENİ KURBANINI ÖL-
DÜRMEŞİNE MANİ
OLAMAM!

CİVARDAKİ YERLİ KÖYÜNE GÖ-
TÜR BENİ AHBAP BAKALIM
ÇOCUKLARI NE ALEMDE?

ARKASI
VAR

DEDEKTİF ACAR'IN SERÜVENLERİ :

SUÇLU KİM?

Biri, 3/B sınıfındakilerin hepsinin cebine vişne marmelatı doldurmuş, ertesi günü de bütün sıraların oturacak yerlerini tutkallamıştı. Kimdi bunları yapan?

★

Acar'ın başından geçen bu olaya sahne olan yer onun sınıfı III/B. Eh tabii, her dedektif sekiz yaşında iken okula devam etmektedir.

Acar'da iyi veya kötü, Yukarı Çeşme'deki ilkokula devam etmektedir.

Aman, sakın bu okulu Aşağı çeşme ilkokulu ile karıştırmayın, Acar, sizlerin bu karıştırmanızdan kızabilir.

Nedense bu iki okulun çocukları birbirleriyle pek geçinemezler.

Yukarı Çeşme ilkokulunda elebaşı Acar'dır. Şimdi de yardımcılarını ve onların özelliklerini sizlere tanıtalım.

Burhan. Burnunun hep akar durumda olması başlıca özelliğidir. Aşağı Çeşme'liler onu kızdırmak için «Sümüklü Burhan» derler.

Sevim, çiklet çiğnemekten fazla sevdiği bir iş olmadığını söyler.

Ateş'in yara beresiz kaldığı hiç görülmez.

Alev'in kâhkülleri hep gözünün üstüne düşer.

Şimdi biz yine hikâyemize dönelim.

Ders yeni bitmişti. Ateş'in feryadı duyulduğu vakit çocuklar paltolarını giymişler, çıkmaya hazırlanıyorlardı.

Ateş'in eli kana benzer kırmızı bir maddeye bulanmıştı. Yeni bir yara mı?

— «Vişne marmelatı» dede Alev, bilgiç pozlarla.

— «Cebim...»

— «Paltom...»

— «Öff her taraf yapış yapış olmuş!..»

Biri, III/B sınıfındakilerin hepsinin cebini vişne marmelâtıyla doldurmuştu. Kimdi bu?

— «Ben, bu işin kimin marifeti olduğunu anladım,» diye Burhan söylendi. «Aşağı Çeşme'deki ler yaptılar bunu. Burada bir yaka buldum. Onlar takarlar böyle şeyleri boyunlarına. Sen ne dersin şef?»

Acar yakayı aldı, dikkatle inceledi. Sonra:

— Garip,» dedi. «İmkânsız, keşfe çıkmak lâzım.»

Sonra Burhan'a cevap vermeden yürüdü.

Ertesi gün Acar sadık arkadaşı Ateş'le Aşağı Çeşme ilkokulunun kapısına doğru gittiler. Tam yaklaşmışlardı ki çürük meyva bombardımanıyla karşılaştılar. Gerisin geriye kaçmaya başladılar. Bu arada Acar görmek istediği şeyi görmüştü.

— «Bu işte bir acaiplik olduğunu farketmiştim,» dedi.

Dinlenmek için bir evin merdivenlerine oturdular. Acar:

— Gördün mü? Bu aşağıdakilerin yakası olamaz. Onlarınki beyaz, bu ise açık yeşil.»

Ateş, kabuk tutmuş yaralarından birini tatlı tatlı kaşırken:

— «Şahane» dedi, «ben hiç farkına varmamıştım. Her zamanki gibi harikasın şef.»

Ama Burhan aynı fikirde değildi.

— «Yeşil veya beyaz ne farkeder,» diyordu. «Bana kalırsa sen onların tarafını tutuyorsun.»

İşler bu kadarla da kalmadı. Bir sabah, çocuklar sınıftaki yerlerini aldıktan sonra kımıldamaya başladılar.

— «Bu sabah neyiniz var sizin?» dedi öğretmen.

Birkaç dakika süren sessizlikten sonra Sevim yerinden fırlayarak bağırdı:

— «Suikast suikast. Bir suikasta kurban gidiyoruz. Birisi sıralarımızı tutkallamış öğretmenim.»

— «Nasıl?», diye öğretmen sordu. «Hemen sıraları temizleyin ve derhal suçlu ortaya çıksın, yoksa bütün sınıfa yüz/kere (Sınıfta şaka yapmıyacağım) diye yazdırırım.»

Tabii ki suçlu ortaya

Dedektif Acar'ın arkadaşları (Soldan sağa doğru): Burhan, Sevim, Alev ve Ateş.

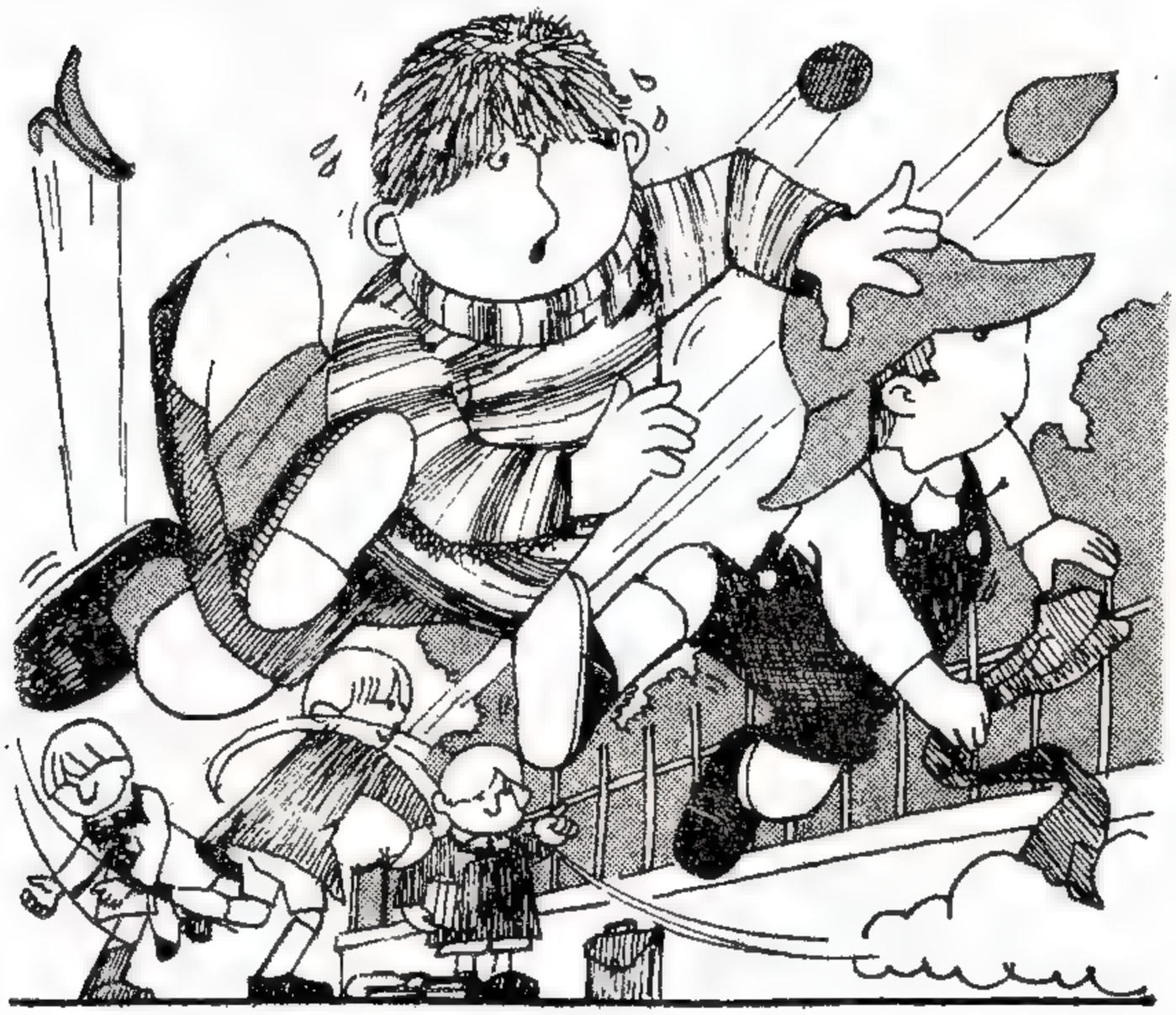

Çürük meyve bombardımanıyla karşılaşınca gerisin geriye kaçmaya başladılar.

çıkmadı ve bütün yalvarmalara rağmen öğretmen kararından dönmedi.

Burhan teneffüste çocukları etrafına toplayıp:

— «Bu hep Acar'ın kabahati,» dedi. «Düşmanlarımızı koruyor, onlar da rahatlıkla sıralarımızı patlak lâstik tamir eder gibi tutkallıyorlar.»

Bu Sözler Acar'ın hiç hoşuna gitmemişti: «Burhan ile konuşup, bir anlaşmaya varmak gerekiyor» diye düşündü ve arkadaşının evine doğru yürüdü.

Evin altındaki ayakkabı tamircisinin yerine bir başka dükkân açılmıştı. Burada gördüğü tabelanın üstündeki yazılar derhal onun dedektiflik içgüdüsünü harekete geçirdi. «Bisiklet tamiri yapılır. Zincirler, pedallar, pistonlar lâstikler.»

İşte tutkalın geldiği yeri bulmuştu.

Koşarak geri döndü ve...

— «Ateş, içimde bir şüphe uyandı. Bu işleri Burhan'ın yaptığından şüphe ediyorum, hemen onu takip et» dedi.

Ateş'in takibi işe yaradı. Elindeki fotoğrafı sallayarak neşe içinde geri döndü.

Acar fotoğrafı inceledikten sonra arkadaşlarına dönerek:

—«Suçlu Burhan'dır», dedi.

Burhan bağırdı:

— «İspat et!..»

— «İşte, bak.» diye fotoğrafı uzattı. Acar:

— «İyi, ama bunda hiç bir şey belli olmuyor.»

— «Dikkatle bakarsan resimdeki pantolonun senin olduğunu anlarsın.

— «Ya bu, ben zil çaldıktan sonra okuldan çıkarken çekilmişse.»

— «Saati görmüyor musun altıyı gösteriyor. O saatte okul kapalı olur.»

Bunun üzerine Burhan yaptıklarını söylemek zorunda kaldı:

— Acar'ın yerine geçmek istiyordum,» dedi.

«Onun için bu işleri yaptım.»

Burhan'a çok kızan çocuklar olayı ertesi gün öğretmene anlatmaya karar vererek ayrıldılar.

Oyun Eğlence

MASA

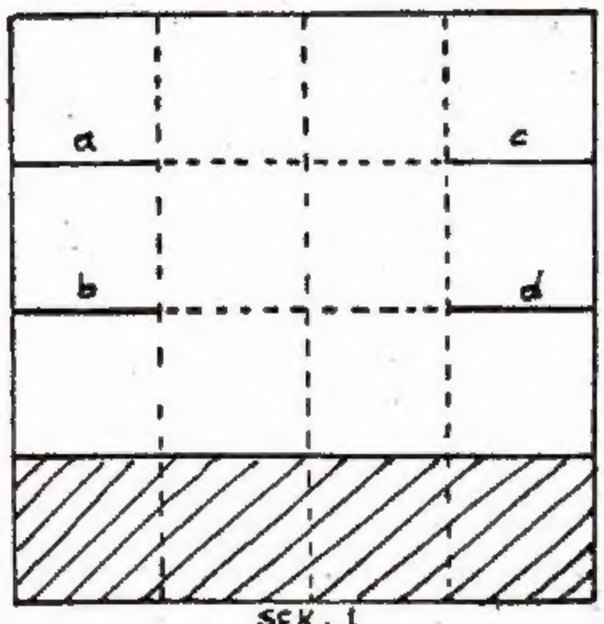

ŞEK. 1

ŞEKİL 1. Kenarları 16 sm. olan kare şeklinde bir karton alın. Kartonu 16 küçük kareye bölecek şekilde katlayın. Taranmış kısmı kesip çıkarın. a, b, c, d çizgileri boyunca yarıklar açın.

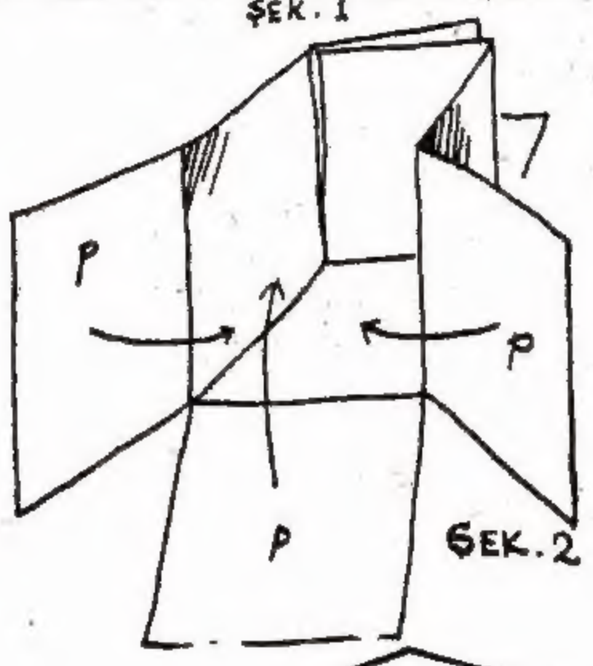

ŞEK. 2

ŞEKİL 2. Yan yüzeyleri böyle bükerek kartonu dikdörtgenler prizması şeklinde üstü açık bir kutuya benzetin. Yan yüzeyi meydana getirecek üç P karesini birbirinin üstüne dikkatle yapıştırın. Özellikle kenarların ve köşelerin iyi yapışmasına dikkat edin. Karşı taraftaki yan yüzeyi de aynı şekilde yapıştırın.

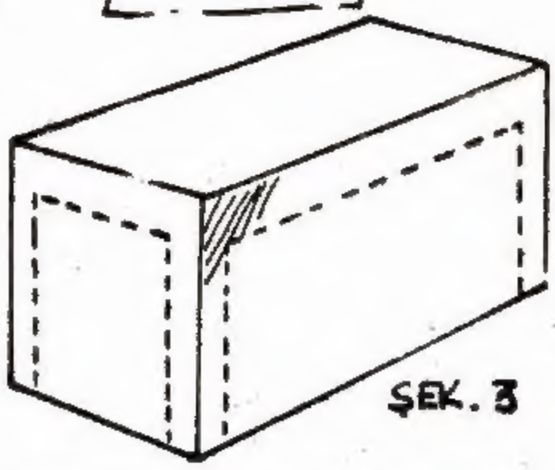
ŞEK. 3

ŞEKİL 3. Kutuyu böyle başaşağı koyun. Şimdi noktalı yerlerden kesin. Resimde görünmiyen diğer yan yüzeyleri de aynı şekilde kesin.

ŞEKİL 4. Masanın üst yüzeyine biraz daha büyük bir karton bularak yapıştırın.

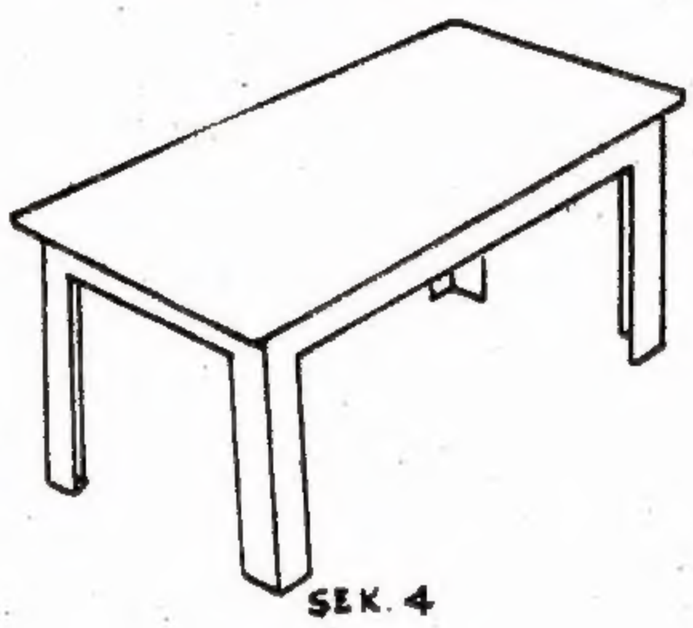
ŞEK. 4

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Avrupa'da bir dağ sırası. 2) Kırmızı. Bir erkek ismi. Çabuk. 3) Uzaydaki titreşim dalgalarını alıp sese çeviren aygıt. Ölçek. 4) Bir nota. Maden kömürünün bir cinsi. 5) Düz ve geniş arazi. Bir suyun artanını akıtmak için yapılan düzen. 6) Etsiz. Yanan ve ışık veren gazların türlü biçimlerde uzanan dili. 7) Eski Yunanda şehir meydanlarına verilen isim. Parlatıcı bir madde. 8) Bir sayı. Tersi insan türünün başlıca çeşitlerinden her biri. Bir hayvan. 9) Kısa zaman. Fakat. 10) Ekvator bölgelerinde kopan zorlu kiklon.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Üzerine yatak yapılıp yatılan tahta veya maden karavat. Dünyanın uydusu. 2) Karışık renkli. Demiryolu arabası. 3) Eskiden batı ordularında bulunan özel üniformalı atlı asker. 4) Aşama. Bir yüzey ölçü birimi. Bir nota. 5) Telefon konuşmalarında seslenmek için kullanılan bir kelime. Tersi Doğu illerimizden biri 6) Tersi sokak köpeği. Bir harfin okunuşu. Üstüne öteberi koymak için duvara tutturulmuş geniş ve uzunca tahta. 7) Üstünden kulplu kap yapan 8) İstanbul'da Fatih kazasında bir semt. Kısa zaman. 9) Tersi çoğul takısı. Söz. 10) Yerme. Yurt

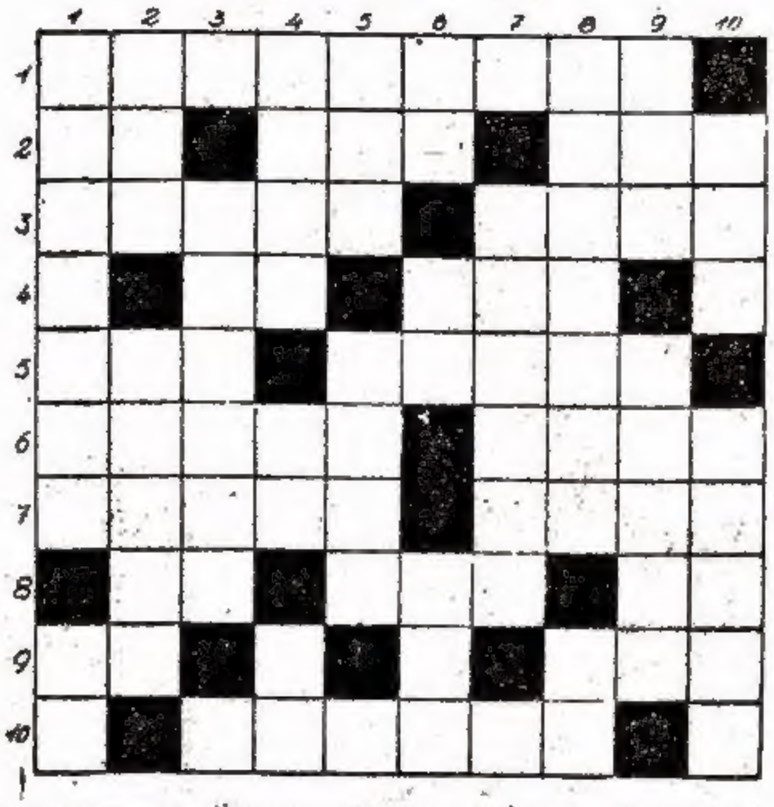

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) ANTARKTİKA. 2) REİS. İARE 3) MAÇ. KİRA. 4) TOSBAĞA. TR. 5) İTAAT. ZAİT. 5) KAHKAHA. KA. 7) AK. INA. 8) ÇITA. ARPA. 9) RIS. KON. 10) ISLAHAT.

YUKARIDAN AŞAĞIYA. 1) ARKTİKA RE. 2) NE. OTAKÇI. 3) TİMSAH. ISI. 4) ASABAKIT. 5) ÇATANA. 6) Kİ. HA. FA. 7) TAKAZA. 8) İRİ. ARKA. 9) KERTİK. POT. 10) ARTAĞAN.

OKUYUCU KÖŞESİ

«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI» NIN İLK ELEMESİNDE BEĞENİLEN ŞİİRLER

Yarışmaya gelen şiirler arasında yapılan elemede yazı kurulumuzca beğenilen şiirleri yayınlamaya devam ediyoruz.

NEDİM ÇELİK
(Gökmeydan Mah. Petrol Sok. No. 7 - ESKİŞEHİR)

KIRMIZI GÜL

Bahçede
Bir kırmızı gül
vardı.
Kendi halindeydi
Zavallı,
Yapayalnız.
Dallar yapraklar
arasında,
Tek başına
Bir kırmızı gül...

ANNE

Anne!
Sensin beni dünyaya getiren,
Bakan, temizleyen, giydiren.
«Benim oğulum!» derdin,
Gülümserdin bana, beni severdin.
Uyumazdın sabahlara kadar,
Bazan ağlardın.
Üzerdim seni, bebektim o zamanlar.
Şimdi büyüdüm, olsun, ne çıkar?
Kalbim yine anne sevgisiyle çarpar!

CIVILTILAR

Kuş cıvıltılarıyla uyandım
Bu sabah.
Alacakaranlıkta horoz sesleri
Müjdeliyordu sabahın geldiğini.
Sonra bir kumru
«Hu... hu... hu...» lar çekerek o da gönderdi
Müjdesini

SERÇELER

Serçeler cıvıl cıvıl ağaçlarda
Neden bağrışırlar acaba?..
Küçük, şu kadarcık kendileri,
Kediler yerler serçeleri...

Kış yaz ayrılmazlar,
Bizi yalnız bırakmazlar;
Soğuktan, açlıktan ölürler de
Gene de bizi bırakıp gitmezler...

DİLEK TABAKOĞLU
(Yenimahalle, Akşemsettin Cad. Arıburnu Apt. 5 - E/3, ANKARA)

KELEBEK

Kırmızı, sarı, eflâtun,
Uçun meleklerim, uçun!
Üstleri benek benek,
Bunlar cici kelebek.

Yaz geldi mi neşeyle,
Çiçek çiçek gezerler.
Kış gelince tasayla
Bir köşeye sinerler.

Kanatları rengârenk...
Bunlar cici kelebek.

ENDER HELVACIOĞLU
(Göztepe Pantiyonlu İlkokulu - İSTANBUL)

BAHÇEMİZDE BAHAR

Bahar gelmiş evimize.
Etraf donanmış çiçeklerle.
Gül, gelincik, menekşe,
Ne varsa açmış bahçemizde.

Yüzleri güneşi görmüş,
Hepsi tabiata gülmüş,
Lâle, sümbül, papatya,
Sizleri kokluyorum doya doya...

ÖZGÜL AKGÜN
(Piyade Okulu Assubay Lojmanları, 26 Tuzla - İSTANBUL)

10 KASIM İÇİN

O ışıksız yerlerde gene
Şiirler okunuyor
Görülmemiş bir ölüm üstüne.
O gün ışıkları sönmüş
Yanan güneşin.
Senin için okuduğum
Şiiri duyuyor musun?
Beni sorarsan çok üzgünüm.
Sen Anıt-Kabir'de
Rahat uyuyor musun?
İnan boşalan yerini başka
Mustafa Kemaller alacak.
Yokluğunu bildirmeyeceğiz.
Ne olur kaşlarını çatıp bakma,
Yolundan dönmeyeceğiz.

BİR YAZ SABAHI

Bir yaz sabahı şimdi,
Güneş pırıl pırıl parlıyor.
Yemyeşil yapraklı ağaçlardan
Yaz meyveleri sarkıyor.
Kuşlar cıvıldaşıyor bahçede,
Arılar da çiçeklerle pek dost,
Bir yaz sabahı şimdi,
İnsanı tabiata hayran bırakıyor.

SELMA ERDEVİREN
(Gülveren Subay Evleri, No. 10/7 - ANKARA)

İlmece Bildirmece

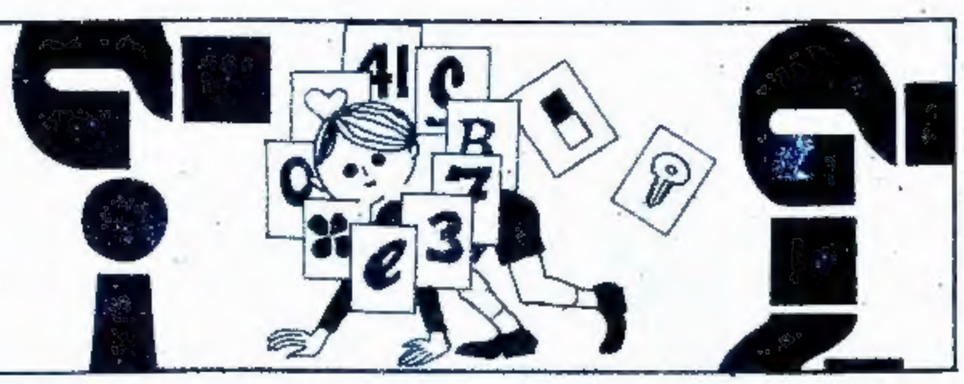

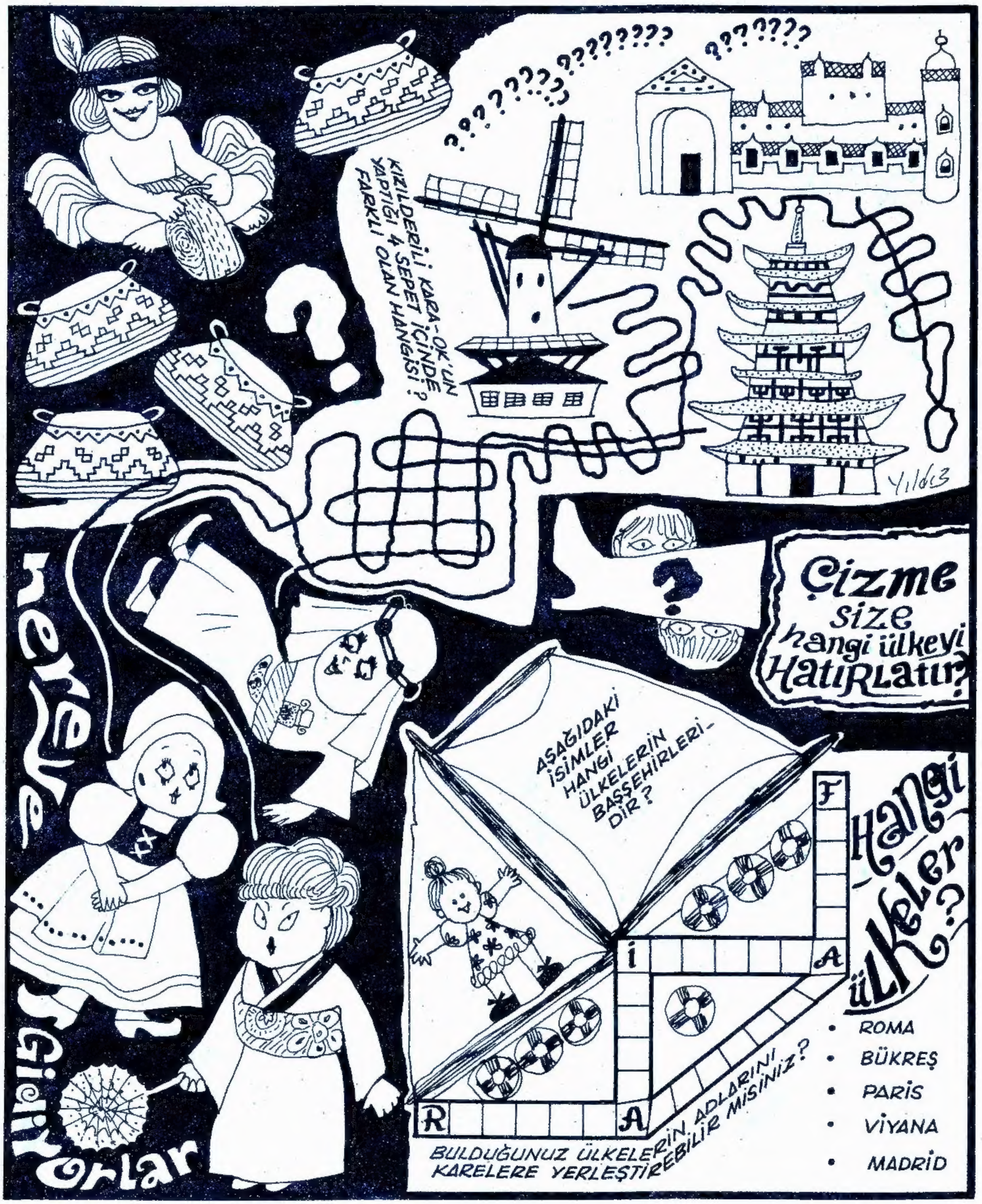

Doğan Kardeş
İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU
20 Kuruş

STİF'LE ARKADAŞLARI BUNLARI ZİNDANININ PENCERESİNDEN SEYREDİYORLARDI.

UZAYKENT'İN ÜZERİNE FÜZELERİ BOŞALTACAKLAR...

BUNU ÖNLEMELİYİZ, STİF!

ŞU KAPIYI AÇTIRMANIN BİR YOLUNU BULMALI...

AKLIMA BİR ŞEY GELDİ, STİF. ESKİ BİR OYUNDUR AMA BİR DENEYELİM.

ANLADIM, MAT. İYİ BULDUN... YAŞA!..

BİRAZDAN.

İMDAT!.. YANGIN VAR...

NE VAR, NE OLUYOR?

KAPI AÇILDI AMA DIŞARI FIRLAYAMADILAR...

NASIL, DÜŞÜNDÜĞÜNÜZ OYUNDA BU YOKTU DEĞİL Mİ?

ATEŞTOP BEREZNİK'LİLERİN ELİNDE HAVALANMIŞTI.

ÇOK GEÇMEDEN BİR HAYKIRIŞ İŞİTİLDİ...

İDARE EDEMİYORUM, PARÇALANACAĞIZ!..

STİF ZİNDANDAN SEYREDİYORDU...

YALPALIYOR. ATEŞTOP'A YAZIK OLACAK!

BEREZNİK'LİLER TELAŞLANMIŞLARDI...

STİF'İ BULUN BANA! TEK ÇAREMİZ O...

BİRAZ DAYAN, PİLOT... STİF GELİYOR!..

ÇABUK OLUN DÜŞÜYORUZ...

STİF'LE ARKADAŞLARINI DIŞARI ÇIKARDILAR...

ATEŞTOP'UN YERE NASIL İNDİRİLECEĞİNİ ÇABUK BİZİM PİLOTA ANLAT!

HAVADA BİRKAÇ TAKLA ATSIN!..

ALAYI BIRAK, ÇABUK KONUŞ YOKSA HEPİNİZİ ÖLDÜRÜRÜZ!

STİF BOYUN EĞMEKTEN BAŞKA YOL BULAMADI...

GÖSTERGEYİ 400 ÜZERİNE GETİR, SONRA GAZA BAS. ROTAYI ÇİZ. İŞİ MAKİNA ADAM ROBERT'E BIRAK...

(Devamı var)